

POSTANOWIENIE

Warszawa, 26 marca 2025 r.

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie:

Przewodniczący: Bartosz Stankiewicz
Protokolant: Tomasz Skowroński

po rozpoznaniu na posiedzeniu z udziałem stron i uczestnika postępowania odwoławczego 26 marca 2025 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej 17 marca 2025 r. przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: Instal Warszawa spółkę akcyjną z siedzibą w Warszawie przy ul. Kosmatki 82 (03-982 Warszawa) oraz IBG Instalbud spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą

w Rzeszowie przy ul. Boya-Żeleńskiego 6A (35-105 Rzeszów) w postępowaniu prowadzonym przez Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w Rzeszowie z siedzibą w Rzeszowie przy ul. Naruszewicza 18 (35-055 Rzeszów)

przy udziale uczestnika po stronie zamawiającego – wykonawcy MIKO-TECH spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Łaziskach Górnych przy ul. Św. Jana Pawła II 11B (43-170 Łaziska Górne)

postanawia:

1. Odrzuca odwołanie.
2. Kosztami postępowania obciąża wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: Instal Warszawa spółkę akcyjną z siedzibą w Warszawie oraz IBG Instalbud spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Rzeszowie i:

2.1. zalicza na poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 20 000 zł 00 gr (dwadzieścia tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez tego wykonawcę tytułem wpisu od odwołania oraz kwotę 3 600 zł 00 gr (trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) stanowiącą koszty zamawiającego poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika;

2.2. zasądza od wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: Instal Warszawa spółki akcyjnej z siedzibą w Warszawie oraz IBG Instalbud spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Rzeszowie na rzecz zamawiającego Miejskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Rzeszowie kwotę w wysokości 3 600 zł 00 gr (trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) stanowiącą koszty strony poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika.

Na orzeczenie – w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia – przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodniczący:.....

Sygn. akt: KIO 1006/25

Uzasadnienie

Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Rzeszowie zwana dalej „zamawiającym”, prowadzi postępowanie na podstawie przepisów ustawy z 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 1605 ze zm.) zwanej dalej: „Pzp”, w trybie przetargu nieograniczonego pn.: *Zadanie Nr 1: „Budowa zbiornika retencyjnego ścieków surowych” oraz Zadanie Nr 2: „Budowa dwóch osadników wtórnych, układu drogowego i poletek osadowych na Oczyszczalni Ścieków w Rzeszowie”*, o numerze referencyjnym: ZP/S-PN-32/2024, zwane dalej: „postępowaniem”.

Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej 31 października 2024 r., pod numerem publikacji: 662919-2024 (numer wydania Dz. U. S: 213/2024).

Szacunkowa wartość zamówienia, którego przedmiotem są roboty budowlane jest wyższa od kwot wskazanych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 3 ust. 3 Pzp.

17 marca 2025 r. wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia: Instal Warszawa S.A. z siedzibą w Warszawie oraz IBG Instalbud Sp. z o.o. z siedzibą w Rzeszowie (zwani dalej: „odwołującym”) wnieśli odwołanie wobec następujących czynności i zaniechań zamawiającego:

- zaniechania wezwania wykonawcy MIKO-TECH Sp. z o.o. z siedzibą w Łaziskach Górnych (zwanego dalej jako „MIKO TECH”) do udzielenia wyjaśnień dotyczących zaoferowanej ceny, w tym złożenia dowodów w zakresie jej wyliczenia,

na realizację Zadania nr 2;

- uznania, że MIKO-TECH skutecznie zostały udostępnione zasoby w zakresie zdolności zawodowych przez podmiot trzeci – Eko-MTK Sp. z o.o. z siedzibą w Nadarzynie (zwanego dalej jako „Eko-MTK”) dotyczących doświadczenia w budowie, rozbudowie lub przebudowie dwóch oczyszczalni ścieków, w tym co najmniej jednej o przepustowości min. Qśrd = 25 000 m³ /d (zwanego dalej jako „Warunek”);
- zaniechania wezwania MIKO-TECH do udzielenia wyjaśnień dotyczących zobowiązania Eko-MTK w celu potwierdzenia, czy podmiot ten wykona roboty budowlane, do realizacji których wymagane są udostępniane zdolności;
- zaniechania wezwania MIKO-TECH do udzielenia wyjaśnień odnośnie udostępnianego zasobu, tj. doświadczenia Eko-MTK przy realizacji zamówienia pn. „Hermetyzacja i dezodoryzacja wybranych obiektów oczyszczalni ścieków – Kontrakt nr 3 w Białymstoku” (zwanego dalej jako „Modernizacja OŚ Białystok”), w tym zakresu prac samodzielnie zrealizowanych przez ten podmiot;
- przedwczesnego uznania, że oferta MIKO-TECH nie jest ofertą z rażąco niską ceną, jak i że wykonawca ten skutecznie polega na zasobach podmiotu trzeciego w celu wykazania spełnienia Warunku.

W związku z powyższym odwołujący zarzucił zamawiającemu naruszenie następujących przepisów:

- 1) art. 224 ust. 1 Pzp przez zaniechanie wezwania MIKO-TECH do udzielenia wyjaśnień, w tym złożenia dowodów odnośnie do wyliczenia zaoferowanej ceny, podczas gdy w świetle zakresu prac określonego w OPZ, cen zaoferowanych przez innych wykonawców i szacunkowej wartości zamówienia cena zaoferowana przez MIKO-TECH co najmniej wydaje się rażąco niska w stosunku do przedmiotu zamówienia (zaś zdaniem odwołującego obiektywnie nie jest możliwa realizacja tego zamówienia za kwotę zaoferowaną przez tego wykonawcę);
- 2) art. 122 w zw. z art. 119 w zw. z art. 118 ust. 1, 2 i 4 pkt 2 i 3 Pzp przez błędne uznanie, że MIKO-TECH skutecznie polega na zasobach udostępnionych przez Eko-MTK i tym samym spełnia Warunek, podczas gdy podmiot ten wprost zobowiązał się wykonać jedynie część prac, do realizacji których wymagane jest udostępniane doświadczenie, z czego jednoznacznie wynika, że pozostały zakres prac będzie realizował MIKO-TECH, który wymaganego doświadczenia nie posiada – w rezultacie czego Zamawiający zaniechał wezwania MIKO-TECH do uzupełnienia zobowiązania w ten sposób, że będzie obejmowało realizację przez Eko-MTK całości prac, do wykonania których jest konieczne doświadczenie wskazane w Warunku, lub do zastąpienia Eko-MTK innym podmiotem albo do wykazania, że MIKO-TECH samodzielnie spełnia Warunek;
- 3) art. 128 ust. 4 w zw. z art. 119 w zw. z art. 118 ust. 1 i 2 Pzp przez błędne uznanie, że MIKO-TECH skutecznie polega na zasobach udostępnionych przez Eko-MTK i tym samym spełnia Warunek, podczas gdy doświadczenie podmiotu trzeciego udostępniającego zasoby, tj. w Modernizacji OŚ Białystok, zostało uzyskane przy realizacji tego zadania w ramach konsorcjum składającego się z aż czterech podmiotów, zaś w świetle przedstawionych przez MIKO-TECH informacji nie jest jasne, jaki konkretnie zakres prac wykonał podmiot trzeci (Eko-MTK) i czy samodzielnie dysponuje dostatecznym doświadczeniem dla uznania Warunku za spełniony – w rezultacie czego zamawiający zaniechał wezwania MIKO-TECH do udzielenia wyjaśnień w zakresie doświadczenia Eko-MTK, które jest przedmiotem udostępnianych zasobów; ponadto, lecz jedynie w przypadku uznania, że zarzut z pkt 2 powyżej był przedwczesny, odwołujący zarzucił również naruszenie:
- 4) art. 128 ust. 4 w zw. z art. 119 w zw. z art. 118 ust. 1, 2 i 4 pkt 2 i 3 Pzp przez zaniechanie wezwania MIKO-TECH do udzielenia wyjaśnień co do sposobu udostępniania zasobów przez Eko-MTK, w tym czy i w jakim zakresie podmiot udostępniający zasoby, na którego zdolnościach MIKO-TECH polega w odniesieniu do Warunku, zrealizuje roboty budowlane lub usługi, których udostępniane zdolności dotyczą.

W związku z czym odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania w całości i nakazanie zamawiającemu w trybie art. 554 ust. 3 pkt 1 lit. a) i b) Pzp, unieważnienia oceny ofert złożonych w postępowaniu i wyboru oferty najkorzystniejszej oraz ponowienia badania i oceny ofert, z uwzględnieniem następujących czynności:

- wezwania MIKO-TECH do udzielenia wyjaśnień w zakresie zaoferowanej ceny;
- wezwania MIKO-TECH do uzupełnienia zobowiązania Eko-MTK, z którego będzie wynikać zobowiązanie tego podmiotu do realizacji całości prac, do wykonania których jest konieczne to doświadczenie określone w Warunku, lub do zastąpienia go innym podmiotem albo wykazania, że wykonawca samodzielnie spełnia Warunek, względnie – do udzielenia wyjaśnień, czy i w jakim zakresie Eko-MTK zrealizuje roboty budowlane lub usługi, których udostępniane zdolności dotyczą;
- wezwania MIKO-TECH do udzielenia wyjaśnień co do doświadczenia Eko-MTK, które jest przedmiotem udostępnianych zasobów, w tym w zakresie prac samodzielnie zrealizowanych przez ten podmiot przy Modernizacji OŚ Białystok.

W ramach postępowania odwoławczego przystąpienie po stronie zamawiającego zgłosił wykonawca MIKO-TECH Sp. z o.o. z siedzibą w Łaziskach Górnych (zwany dalej jako: „przystępujący”). Izba stwierdziła skuteczność

przystąpienia zgłoszonego przez ww. wykonawcę.

Zamawiający i przystępujący na posiedzeniu z udziałem stron i uczestnika 26 marca 2025 r. wnieśli o odrzucenie odwołania na podstawie art. 528 pkt 2 Pzp tj. jako wniesionego przez podmiot nieuprawniony. Zamawiający zwrócił uwagę, że do odwołania zostały załączone trzy pełnomocnictwa. Pierwsze pełnomocnictwo z 13 marca 2025 r. udzielone przez lidera konsorcjum Instal Warszawa S.A. z siedzibą w Warszawie. Drugie pełnomocnictwo z 13 stycznia 2025 r., tj. pełnomocnictwo udzielone przez partnera konsorcjum, którego reprezentował p.J. dla lidera konsorcjum. Trzecie pełnomocnictwo z 16 grudnia 2024 r. w ramach, którego partner konsorcjum w osobach dwóch członków zarządu udzielił pełnomocnictwa panu Jackowi Tomaszowi Ożogowi. Zamawiający wskazał, że pełnomocnictwo z 16 grudnia 2024 r. zakazywało substytucji, tj. w przedostatnim akapicie pełnomocnictwa wskazano, że pełnomocnik (p.J.) nie ma prawa udzielania dalszych pełnomocnictw. W związku z powyższym zamawiający wniósł o odrzucenie odwołania w związku z niedochowaniem wymogów formalnych przez odwołującego w związku z niewykazaniem ciągu należytego umocowania osoby składającej odwołanie w postępowaniu. Przystępujący poparł wniosek zamawiającego o odrzucenie odwołania i przedstawił na tą okoliczność analogiczną argumentację.

Odwołujący w odpowiedzi na wnioski o odrzucenie odwołania, wniósł o tymczasowe dopuszczenie pełnomocników do reprezentowania odwołującego, alternatywnie wniósł o zwrócenie się do niego w celu uzupełnienia braków formalnych odwołania. Podkreślił, że Izba nie wzywała go do uzupełnienia braków formalnych w tym zakresie. Odwołujący zwrócił uwagę, że jest w stanie uzupełnić pełnomocnictwo dotyczące pana J.T. w terminie 1 dnia.

Izba odrzuciła odwołanie na podstawie art. 528 pkt 2 Pzp zgodnie, z którym Izba odrzuca odwołanie, jeżeli stwierdzi, że zostało wniesione przez podmiot nieuprawniony.

Stan faktyczny, związany z okolicznościami dotyczącymi wniosków zamawiającego i przystępującego o odrzucenie odwołania, nie był sporny. Do odwołania zostało załączone pełnomocnictwo z 16 grudnia 2024 r. na mocy, którego partner konsorcjum (IBG Instalbud Sp. z o.o. z siedzibą w Rzeszowie) działając za pośrednictwem dwóch członków zarządu udzielił pełnomocnictwa panu Jackowi Tomaszowi Ożogowi. Zgodnie z informacją ujawnioną w KRS dwaj członkowie zarządu udzielający pełnomocnictwa panu Jackowi Tomaszowi Ożogowi byli uprawnieni do reprezentowania partnera konsorcjum. Co istotne pełnomocnictwo z 16 grudnia 2024 r. zawierało klauzulę o treści – *W zakresie umocowania Pełnomocnik nie ma prawa udzielania dalszych pełnomocnictw* (przedostatnie zdanie w treści pełnomocnictwa). Ponadto razem z odwołaniem zostało złożone pełnomocnictwo z 13 stycznia 2025 r. zgodnie, z którym partner konsorcjum działający przez pełnomocnika tj. pana J.T., ustanowił pełnomocnikiem lidera konsorcjum (Instal Warszawa S.A. z siedzibą w Warszawie) i upoważnił go m. in. do składania środków ochrony prawnej i wszelkich czynności w postępowaniu odwoławczym (pkt 8 pełnomocnictwa). Dodatkowo wraz z odwołaniem zostało złożone pełnomocnictwo z 13 marca 2025 r. na mocy, którego lider konsorcjum, działając w imieniu konsorcjum, udzielił pełnomocnictwa dwóm pełnomocnikom do reprezentowania konsorcjum w postępowaniach toczących się przed Krajową Izbą Odwoławczą w tym m. in.: wnoszenia odwołania do Prezesa KIO. Jeden z tych pełnomocników wniósł następnie odwołanie do Prezesa Izby 17 marca 2025 r. W treści odwołania, jako odwołujący, zostało wskazane konsorcjum obu wymienionych powyżej podmiotów.

Jak wynikało z opisanych powyżej okoliczności faktycznych pełnomocnik partnera konsorcjum wymieniony w pełnomocnictwie z 16 grudnia 2024 r., nie miał uprawnienia do udzielenia dalszych pełnomocnictw. Co do braku uprawnienia pełnomocnika w tym zakresie nie mogło być żadnych wątpliwości, ponieważ pełnomocnictwo zawierało jednoznacznie

i wyraźną klauzulę stanowiącą, że ww. pełnomocnik nie miał prawa udzielania dalszych pełnomocnictw. Mimo tego pełnomocnik partnera konsorcjum udzielił 13 stycznia 2025 r. dalszego pełnomocnictwa liderowi konsorcjum do reprezentowania partnera konsorcjum

w ramach konsorcjum w tym m. in. do składania środków ochrony prawnej. W dalszej kolejności lider konsorcjum, mający rzekomo reprezentować całe konsorcjum, udzielił pełnomocnictwa osobie, która następnie wniosła odwołanie.

Skład orzekający uznał, że odwołanie nie zostało wniesione przez wykonawcę składającego ofertę w postępowaniu, ale tylko przez lidera konsorcjum. Pełnomocnik ustanowiony przez partnera konsorcjum działał z przekroczeniem umocowania wynikającego z pełnomocnictwa w związku z tym nie mógł ustanowić lidera konsorcjum jako pełnomocnika partnera konsorcjum, a w efekcie całego konsorcjum. Krąg podmiotów uprawnionych do korzystania ze środków ochrony prawnej wyznacza przepis art. 505 Pzp, zaliczając do niego wykonawcę, uczestnika konkursu, a także inny podmiot, jeżeli ma lub miał interes w uzyskaniu zamówienia lub nagrody w konkursie oraz poniósł lub może ponieść szkodę w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów ustawy z tym zastrzeżeniem, że wobec

ogłoszenia o zamówieniu oraz specyfikacji warunków zamówienia przysługują one również organizacjom wpisanym na listę, o której mowa w art. 469 pkt 15 oraz Rzecznikowi Małych

i Średnich Przedsiębiorców. Zgodnie z powyższym tylko podmioty wskazane w tym przepisie mogą zostać uznane za uprawnione do wniesienia odwołania, stąd *a contrario* podmioty niezaliczające się do tego kręgu muszą zostać uznane za nieuprawnione do wniesienia odwołania, a wniesione przez nie odwołanie podlega odrzuceniu na podstawie art. 528 pkt 2 Pzp. W odniesieniu do pojęcia „wykonawcy” definicja legalna zawarta jest w art. 7 pkt 30 Pzp i w myśl tego przepisu wykonawca to osoba fizyczna, prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która oferuje na rynku wykonanie robót budowlanych lub obiektu budowlanego, dostawę produktów lub świadczenie usług lub ubiega się o udzielenie zamówienia, złożyła ofertę lub zawarła umowę w sprawie zamówienia publicznego. Natomiast kategoria „innych osób”, o której mowa w przepisie obejmuje, jak wskazuje się

w orzecznictwie, potencjalnych wykonawców, którzy kwestionują prawidłowość zastosowania trybów niekonkurencyjnych przez zamawiającego – zamówienie z wolnej ręki, negocjacje bez ogłoszenia, zapytanie o cenę (tak w wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 25 maja 2012 r., sygn. akt). Biorąc pod uwagę tak zakreślony krąg podmiotów uprawnionych do wniesienia odwołania, Izba stwierdziła, że pełnomocnik wnoszący odwołanie był prawidłowo umocowany do wniesienia odwołania tylko przez lidera konsorcjum, natomiast lider nie miał uprawnienia do reprezentowania partnera konsorcjum w zakresie wniesienia odwołania, ponieważ pełnomocnik reprezentujący partnera konsorcjum, który udzielił pełnomocnictwa liderowi konsorcjum, działał z przekroczeniem zakresu umocowania. Tym samym pełnomocnik wskazany przez lidera konsorcjum nie reprezentował konsorcjum tylko co najwyżej samego lidera. W okolicznościach przedmiotowej sprawy samego lidera konsorcjum nie można było uznać za wykonawcę w rozumieniu art. 7 pkt 30 Pzp, ponieważ ofertę w postępowaniu złożyli wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia, działający w formie konsorcjum: Instal Warszawa S.A. z siedzibą w Warszawie (lider konsorcjum) oraz IBG Instalbud Sp. z o.o. z siedzibą w Rzeszowie (partner konsorcjum). Powyższe wynikało w szczególności z treści oferty złożonej przez ww. wykonawców.

W przypadku, gdy ofertę składają wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia wykonawcą, w myśl art. 58 ust. 5 Pzp, są podmioty wspólnie składające ofertę. Przepis ten bowiem nakazuje stosować do wykonawców wspólnie ubiegających się

o udzielenie zamówienia publicznego odpowiednio przepisy o wykonawcy. W konsekwencji to wszystkim działającym łącznie wykonawcom wspólnie ubiegającym się o zamówienie publiczne - przysługuje także prawo do wnoszenia środków ochrony prawnej. Prawo to nie przysługuje natomiast w takim przypadku podmiotom działającym samodzielnie, wchodzącym w skład konsorcjum (zob. postanowienie z 26 maja 2022 r. sygn. akt KIO 1247/22). Jak wskazano powyżej pełnomocnik partnera konsorcjum mnie miał uprawnień do umocowania lidera konsorcjum, stąd odwołanie nie zostało wniesione przez wykonawcę składającego ofertę, ale przez lidera konsorcjum składającego ofertę, czyli zostało wniesione przez podmiot nieuprawniony, co z kolei skutkowało odrzuceniem odwołania na podstawie art. 528 pkt 2 Pzp.

Ponadto Izba nie znalazła podstaw do uwzględnienia wniosków odwołującego związanych z wezwaniem go do uzupełnienia braków formalnych odwołania lub do tymczasowego dopuszczenia pełnomocników do reprezentowania odwołującego.

Zgodnie z dyspozycją art. 518 ust. 1 Pzp jeżeli odwołanie nie może otrzymać prawidłowego biegu wskutek braku pełnomocnictwa, Prezes Izby wzywa odwołującego, pod rygorem zwrócenia odwołania, do złożenia dokumentu potwierdzającego umocowanie do reprezentowania odwołującego, w terminie 3 dni od dnia doręczenia wezwania. Jak wynika

z przytoczonego powyżej fragmentu wezwanie do uzupełnienia braków formalnych odwołania w przypadku dokumentów związanych z umocowaniem do wniesienia odwołania może mieć miejsce w sytuacji braku pełnomocnictwa. W okolicznościach przedmiotowej sprawy nie można było stwierdzić, że pełnomocnictwo nie zostało zbożne w wyniku czego nie zaistniała sytuacja, którą można było zakwalifikować jako brak pełnomocnictwa. Podmiot składający odwołanie złożył trzy pełnomocnictwa z czego wszystkie, w kontekście uprawnienia do wniesienia odwołania, należało uznać za wadliwe tj. pełnomocnictwo z 16 grudnia 2024 r. ponieważ wprost z niego wynikało, że pełnomocnik partnera konsorcjum nie miał uprawnień do udzielania dalszych pełnomocnictw, pełnomocnictwo z 13 stycznia 2025 r. ponieważ pełnomocnik partnera konsorcjum udzielił pełnomocnictwa liderowi mimo tego, że nie miał uprawnienia do udzielenia dalszych pełnomocnictw oraz pełnomocnictwo z 13 marca 2025 r., ponieważ nie zostało udzielone przez pełnomocnika konsorcjum czyli wykonawcy, ale co najwyżej lidera konsorcjum. Przepis art. 518 ust. 1 Pzp nie wymienia braku w postaci wadliwego pełnomocnictwa, tym samym wadliwe pełnomocnictwo nie podlega uzupełnieniu na tej podstawie. Warto dodać, że komentarz pt. *Prawo zamówień publicznych* (wydanie II, red. H. Nowak, M. Winiarz, Urząd Zamówień Publicznych, Warszawa 2023) bardziej liberalnie podchodzi do tej materii. W opracowaniu tym wskazano, że: *Pod pojęciem braku pełnomocnictwa, o którym mowa w przepisie art. 518 Pzp, rozumieć należy w szczególności sytuacje, w których:*

- 1) do odwołania nie załączono dokumentu pełnomocnictwa,
- 2) załączony dokument pełnomocnictwa nie został podpisany przez mocodawcę,
- 3) z załączonego dokumentu pełnomocnictwa nie wynika umocowanie do reprezentowania odwołującego.

Po pierwsze należy wskazać, że przepis art. 518 ust. 1 Pzp nie zawiera sformułowania w szczególności przy wymienianiu przesłanek uzasadniających konieczność wezwania do uzupełniania braków formalnych odwołania. Określenie w szczególności przy uzupełnieniu braków formalnych odwołania znajdowało się treści art. 187 ust. 3 ustawy z 2004 r. Tym samym interpretacja art. 518 ust. 1 Pzp powinna być bardziej restrykcyjna i nie można je rozciągać na stany faktyczne lub okoliczności, które nie zostały określone w przepisie. Po drugie sytuacje opisane w pkt 1 i 2 powyżej nie budzą żadnych wątpliwości i Izba w pełni się z nimi zgadza, jednakże nie miały one zastosowania w okolicznościach tej sprawy. W związku z tym Izba skupiła się na sytuacji przedstawionej powyżej w pkt 3 i w jej ocenie ma ona zastosowanie

w przypadku wątpliwości co do umocowania do reprezentowania odwołującego. W stanie faktycznym przedmiotowej sprawy sytuacja ta nie miała zastosowania, ponieważ nie było żadnych wątpliwości, co do tego, że pełnomocnictwa były wadliwe tj. pełnomocnik partnera konsorcjum nie miał uprawnienia do udzielenia dalszych pełnomocnictw, a mimo tego takiego pełnomocnictwa udzielił liderowi.

Na marginesie można było dodać, że odwołujący na posiedzeniu poinformował, że jest w stanie uzupełnić pełnomocnictwo dotyczące pana J.T. w terminie 1 dnia. W ocenie składu orzekającego taka deklaracja nie mogła stanowić poparcia dla słuszności wniosku o wezwanie odwołującego do uzupełnienia braków formalnych. Odwołujący nie przedstawił szczegółowych informacji w tym zakresie. W konsekwencji Izba przyjęła, że za wątpliwe należało uznać, aby partner konsorcjum posługiwał się w obrocie pełnomocnictwami zawierającymi sprzeczne postanowienia. Dodatkowo nawet jeśli tak było, to w okolicznościach przedmiotowej sprawy decydujące znaczenie miało pełnomocnictwo złożone wraz z odwołaniem.

Izba nie znalazła również podstaw do tymczasowego dopuszczenia do czynności osób niemogących przedstawić pełnomocnictwa, o którym mowa w art. 511 ust. 3 Pzp. Przepis ten, w ocenie składu orzekającego, ma zastosowanie przede wszystkim do reprezentowania stron i uczestników postępowania odwoławczego na posiedzeniu lub rozprawie. Uzupełnienie braków pełnomocnictwa w zakresie umocowania do wniesienia odwołania uregulowane jest szczegółowo w innym przepisie, tj. w art. 518 ust.1 Pzp, który dotyczy uzupełnienia braków formalnych odwołania. Izba uznała, że w okolicznościach przedmiotowej sprawy nie miał zastosowania art. 518 ust. 1 Pzp, co zostało szerzej przedstawione powyżej.

W związku z powyższym Izba obrzuciła odwołanie na podstawie art. 528 pkt 2 Pzp.

Zgodnie z art. 553 Pzp o oddaleniu odwołania lub jego uwzględnieniu Izba orzeka w wyroku. W pozostałych przypadkach Izba wydaje postanowienie. Wobec powyższego, Izba na podstawie art. 528 pkt 2 Pzp postanowiła jak w pkt 1 sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosownie do jego wyniku, na podstawie art. 557 i 575 Pzp oraz § 5 pkt 1 i 2 lit. b) w zw. z § 8 ust. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz. U. z 2020 r. poz. 2437), zaliczając na poczet kosztów postępowania odwoławczego koszt wpisu od odwołania oraz koszty poniesione przez zamawiającego z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika. Jednocześnie Izba zasądziła od odwołującego na rzecz zamawiającego koszty związane z wynagrodzeniem pełnomocnika (na podstawie rachunku złożonego na posiedzeniu).

Przewodniczący:.....